

АПАРАТ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Головне науково-експертне управління

01008, м.Київ-8, вул. М. Грушевського, 5, тел.:255-40-25, 255-45-01; факс: 255-41-86

До реєстр. № 4472 від 08.12.2020
Народні депутати України
М. Радущкий та інші

ВИСНОВОК

на проект Закону України «Про внесення змін до розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (щодо відтермінування введення в дію частини десятої статті 10)»

Поданим законопроектом пропонується змінити дату (з 1 січня 2021 року на 1 січня 2022 року), передбачену пунктом 5¹ розділу IV «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення», з якої вводиться в дію ч. 10 ст. 10 цього Закону і відповідно до якої оплаті за рахунок коштів Державного бюджету України підлягають лікарські засоби, які включені до Національного переліку основних лікарських засобів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України, та програми медичних гарантій з метою розробки та запровадження удосконаленого механізму забезпечення пацієнтів лікарськими засобами, що підлягають закупівлі за кошти державного бюджету (п. 1 пояснювальної записки).

У супровідних документах до законопроекту необхідність його прийняття мотивується тим, що чинний порядок визначення асортименту та обсягів лікарських засобів, які підлягають закупівлі закладами і установами охорони здоров'я, що повністю або частково фінансуються з державного та місцевих бюджетів, встановлений постановою Кабінету Міністрів України «Деякі питання державного регулювання цін на лікарські засоби і виробу медичного призначення» від 25.03.2009 № 333 (в редакції постанови від 13.12.2017 № 1081), дозволяє закуповувати за кошти державного бюджету також лікарські засоби, які не включені до Національного переліку основних лікарських засобів, але потрібні для лікування тяжких захворювань. У п. 1 пояснювальної записки, зокрема, зазначається, що з 238 міжнародних непатентованих назв лікарських засобів, включених до номенклатури лікарських засобів на 2020 рік, закупівля яких здійснюється за рахунок коштів державного бюджету, в тому числі для надання пацієнтам медичних послуг за програмою медичних гарантій, лише 139 містяться в Національному переліку основних лікарських засобів, а решта 99 відсутні (серед них лікарські засоби,

необхідні для лікування онкологічних, онкогематологічних, серцево-судинних, судинно-мозкових та інших тяжких захворювань). Тому пропонується у законопроекті зміна, на думку суб'єктів права цієї законодавчої ініціативи, дозволить вирішити проблемне питання на законодавчому рівні.

За результатами розгляду законопроекту в стислий термін Головне управління вважає за доцільне висловити щодо нього наступне.

Відповідно до ч. 1 ст. 4 Закону України «Про державні фінансові гарантії медичного обслуговування населення» (далі – Закон) у межах програми медичних гарантій держава гарантує громадянам, іноземцям, особам без громадянства, які постійно проживають на території України, та особам, яких визнано біженцями або особами, які потребують додаткового захисту, *повну оплату за рахунок коштів Державного бюджету України необхідних лікарських засобів, пов'язаних з наданням медичної допомоги* (екстреної, первинної, вторинної (спеціалізованої), третинної (високоспеціалізованої), паліативної та ін.). Положенням ч. 3 ст. 4 Закону передбачено, що *програмою медичних гарантій визначається перелік лікарських засобів, оплата яких гарантується за рахунок коштів Державного бюджету України*.

Згідно з ч. 10 ст. 10 Закону, термін введення в дію якої в проекті Закону пропонується відтермінувати до 01.01.2022, оплаті за рахунок коштів Державного бюджету України підлягають *лікарські засоби, які включені до Національного переліку основних лікарських засобів*, що затверджується постановою Кабінету Міністрів України, та програми медичних гарантій.

Для того, щоб жоден пацієнт не залишився без тих ліків, які він отримує за рахунок коштів Державного бюджету України, встановлено перехідний період, протягом якого паралельно із зазначеним Національним переліком, пацієнти за рахунок коштів Державного бюджету України отримували б лікарські засоби, які не включені до зазначеного Національного переліку. Так, постановою Кабінету Міністрів України від 25.03.2009 № 333 (в редакції постанови Кабінету Міністрів України від 16.03.2017 № 180) затверджений Національний перелік основних лікарських засобів (далі - Національний перелік). Відповідно до цієї постанови Кабінету Міністрів України та наказу Міністерства охорони здоров'я України від 11.07.2017 № 782 затверджений Порядок визначення обсягів потреби в закупівлі лікарських засобів закладами і установами охорони здоров'я, що повністю або частково фінансуються з державного та місцевих бюджетів, яким встановлено правовий механізм визначення потреби закладів і установ охорони здоров'я, що повністю або частково фінансуються з державного та місцевих бюджетів, у закупівлі лікарських засобів, що зареєстровані в Україні та *включені до Національного переліку основних лікарських засобів*, та лікарських засобів, що в установленому законом порядку зареєстровані в Україні та *не включені до Національного переліку*, за умови задоволення в повному обсязі потреби в лікарських засобах, зареєстрованих в Україні в установленому законом порядку та включених до Національного переліку.

Оскільки цей перехідний період *пропонується перенести повторно*, в супровідних документах до законопроекту мало бути б належне обґрунтування причин неготовності уповноважених суб'єктів забезпечити виконання відповідних вимог Закону. Адже саме по собі механічне відтермінування введення в дію відповідної норми Закону, як свідчить практика, навряд чи дозволить розв'язати зазначену проблему. У цьому контексті вбачається доцільним отримати від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері державних фінансових гарантій медичного обслуговування населення, інформацію щодо поточного та перспективного стану забезпечення населення лікарськими засобами за програмою медичних гарантій та Національним переліком, а також щодо можливості вирішення порушеного у законопроекті питання шляхом внесення відповідних змін до відповідних підзаконних нормативно-правових актів, що діють у цій сфері.

Керівник Головного управління

С. Тихонюк

Вик.: К. Вербицький